

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXX. évfolyam 10. szám

2026. október

*„Krisztus szabadságra szabadított meg minket, áll-
jatok meg tehát szilárdan, és ne engedjétek magato-
kat újra a szolgaság igájába fogni.”*

Galata 5:1

Egyházunk 2026. évi jeligéje:

*„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –:
békességet és nem romlást tervezek,
és reményteljes jövőt adok nektek.” Jeremiás 29:11*

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

- 4-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai** istentisztelet lesz: igét hirdet **Schauermann Tamás**
11-én, vasárnap városi közös istentisztelet lesz
17-én, szombaton **Wesley Teológiai Nap** lesz a Budapest Kiscelli utcai Egyházközpontban
18-án, vasárnap **Aratási hálaünnep** lesz 10 órakor, igét hirdet **Farády Zsolt** egyházunk országos laikus elöljárója.
25-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: igét hirdet **Hanula Hanga**
31-én **Reformáció ünnepe**

Rendszeres programjaink:

- Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on, minden hónap első keddjén az internetes imakörben úrvacsorát is veszünk.
Csütörtöki **házikör** 17 órakor van, változó helyszínnel
Csütörtökön este 18 órától **fiatal felnőttek órája**
Pénteken 16³⁰ órakor **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban a könyvtárban (Köztársaság tér 2/b.)
Vasárnap 16 órakor **Hidason** istentisztelet.
Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**
Pécsett a vasárnapi **istentiszteleteket** közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán: <https://www.facebook.com/pecsimetodista>, és <http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon.
Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.

Születésnaposoknak

*Uram, a te kezében biztonságban vagyok.
Nincs mitől félnem, amikor tartasz engem.
Nem látom még a jövőt, de benned bízok.*

Assisi Szent Ferenc

***Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a
hétköznapijokban!***

Az ige útja

*„Az én Uram, az Úr, megtanított engem mint tanítványát beszélni,
hogy tudjam szólni igéjét az elfáradtaknak.” Ézsaiás 50:4*

Van olyan beszéd, amely elfárasztja a hallgatót, és van olyan, amely megerősíti. Mai igénk azt ígéri, hogy Isten megtanít úgy beszélni, hogy tudjuk erősíteni az elfáradtakat. Olyan jó lenne mindig érdemi választ adni a kérdésekre. Nagy szükség van arra, hogy tudjuk bátorítani a gyerekeket, helyesen tanácsolni a bizonytalanokat, vigasztalni azt, akinek arra van szüksége, s nem okoskodni, kioktatni, fecsegni, hanem igét mondani, amin keresztül maga Isten szól bele az emberek életébe.

Mi ennek a feltétele? Igénk folytatásából kiderül: *„Minden reggel fölbreszt engem, hogy hallgassam tanítványként. Az én Uram, az Úr, megnyitotta fületem...”* Tehát mielőtt kinyitom a számat, odatartom a fületem. Isten minden reggel mondani akar valamit, legyen hát tanulékony tanítványa, s akkor lesz olyan mondanivalóm, ami megerősít, sőt megtérésre segít másokat.

Annak azonban, amit Istentől hallok, nekem kell engedelmeskednem először. Így folytatódik az ige: *„Én pedig nem voltam engedetlen”*. Nem véletlenül szerepel e rövid leírásban kétszer is a tanítvány szó. Isten megtanít mint tanítványát beszélni.

A bibliai sorrend tehát ez: **figyelek Isten igéjére** (mégpedig minden reggel), **engedelmeskedem** annak mint tanítható tanítvány, és akkor nem a magamét mondom majd, hanem az ő igéjét tudom továbbadni az elfáradtaknak s mindenkinek.

Az ige útja: a fülelen át a szívembe, s onnan a számba. Onnan tovább mások fülébe... Olyan sok felesleges, hitvány és tisztátalan beszéd

jön ki a szánkon. Legyen tele a szívünk Isten igéjével, hiszen amivel tele van a szív, az csordul ki a szájon (Máté 15:18).

C SERI K Á L M Á N : K E G Y E L E M H A R M A T J A

Egy kislány és a tetőfedő

„Minden imádságotokban és könyörgéseitekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által.” Efézus 6:18/a

Néhány gyerek már több napja figyelte a tetőfedőket, akik szédítő magasságban végezték munkájukat. A gyerekek között volt egy óvodás korú kislány is, akinek egy öreg és nagyon csúnya baba volt a karján. Ő különösen is aggódva tekintett a magasságba, míg a mesterembereket nehéz munkájuk végzése közben figyelte. Mivel a gyermek több napon át odajött ahhoz a házhoz, ahol a tetőfedők dolgoztak, végül már ismerősként tekintettek rá, és az egyikük barátságosan megsimogatta a haját. Akkor a kislány bizalommal rátekintett és ezt mondta: „Bácsi, te egyáltalán nem félsz abban a nagy magasságban?” A tetőfedő hirtelen nem tudta, mit feleljen neki. Akkor a gyermek folytatta: „Én tudom, hogy miért nem félsz, ma reggel imádkoztál Istenhez, ugye?” A tetőfedő ezt természetesen nem tette, de a gyermek szavai nagyon megindították. Szégyellte, hogy olyan közönyösen élte a mindennapokat, anélkül, hogy gondolt volna Istenre, és anélkül, hogy kérte volna Isten védelmét és segítségét veszélyes munkájához. Így aztán elhatározta, hogy ettől kezdve imádkozik, és másnap hálából hozott egy új babát a kislánynak.

Ennek a gyermeknek a szavai bizonyára néhányunkat szíven találtak, és megmozdították a lelkiismeretünket. Milyen gyakran kezdik a napot a hívők anélkül, hogy előtte csendben Isten elé járulnának imádságban! Milyen gyorsan és kapkodva hagyják el némelyek a házat, belevetik magukat a mindennapokba, és azután csodálkoznak, amikor nincs áldás a tevékenységükön, és napi munkájukat nem koronázza siker.

JOACHIM LANGHAMMER
PÉLDÁZATOK, IGAZ TÖRTÉNETEK

Kegyelmes Istenem!

*„...fáradoztam, mint ők mindnyájan; de nem én,
hanem az Istennek velem való kegyelme.” I. Korintus 15:10/b*

Kegyelmes Istenem!
De jó azt megtapasztalni,
megélni napról napra,
hogy nem csak én,
hanem velem együtt mindazok,
akiket te elhívtál, kiválasztottál,
miközben egymásért,
aközben mégis érted fáradoztunk.
És sikereinkben, mint a kudarcainkban,
mind a sötétben, mind a világosságban
te itt vagy velünk, itt vagy velem.
Itt vagy,
hogy se el ne essek, se el ne szálljak,
hogy se a sötétség, se a világosság
meg ne vakítson engem.
Hanem lássam,
hitvalló hitre ébredve hirdesse a létem:
hogy mindez egyedül kegyelemből,
a te kegyelmedből van, élető Uram.
Ámen.

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Első bizonyágtételelem Jézus Krisztusról

*Jézus ezt mondta:
„Engedjétek és ne akadályozzátok,
hogy hozzám jöjjenek a kisgyermekek,
mert ilyeneké a mennyek országa.” Máté 19:14*

Jans néni még nem volt negyven éves, amikor elveszítette a férjét. A férfi ismert lekipásztor volt Rotterdamban, és felesége hűséges munkatársként szolgált mellette a gyülekezetben. Gyermeük nem született, és férje halála után nyilvánvalóvá vált, hogy Jans néni helye ezentúl a mi házukban lesz, Haarlemben.

Költő, író és szervező volt - különösen szervező! Nem sokkal azután, hogy beköltözött a Bejébe, lányoknak indított klubot, maga vezette az alkalmakat, sőt kis havilapot is szerkesztett számukra.

Még jóval az első világháború előtt járunk, de egy holland katonai egységet Haarlembe vezényeltek. Jans néni, látva a sok egyenruhás férfit az utcákon, úgy döntött, számukra is klubot indít. Felkeresett néhány tehetős embert, és rövid időn belül elég pénzt gyűjtött össze ahhoz, hogy katonai otthont alapítson. Hetente kétszer ment oda Bibliát tanulmányozni velük.

Meghívta őket a mi otthonunkba is, s mivel a katonák magányosak voltak, és nem szerettek az utcán lézengeni, sokan éltek is a lehetőséggel. Szinte minden este vendégünk volt egy-egy egyenruhás férfi.

Egyikük, egy őrmester, kiváló muzsikus volt. Jans néni megkérte, hogy tanítson meg engem és a nővéremet, Nollie-t harmóniumon játszani. Nem telt bele sok idő, és már én is elmentem Jans nénivel, jártam a katonai otthonba, hogy zenével kísérem az éneklést. Tizenegy éves lehettem akkoriban.

Az egyik este különösen sok katona gyűlt össze bibliatanulmányozásra. Mielőtt leülhettem volna a harmóniumhoz, Jans néni megkért, hogy énekeljek nekik. Az ének egy elveszett bárányról szólt, akit a pásztor megtalált. Lassan, drámaian énekeltem, főleg az utolsó sort: „*S az elveszett bárány én voltam*”.

Ahogy befejeztem, egy nagy darab, szőke holland tiszt előrehajolt, magához húzott és az ölébe ültetett. Nevetve kérdezte:

- Mondd csak, kisasszony, hogyan tévedtél el?

A többi katona is felnevetett, én pedig fülig vörösödtem a zavartól. Valóban furcsa volt, hogy egy ilyen apró lány saját magát nevezi „elveszett báránynak”.

Be kellett vallanom a tisztnek, hogy ez csak az ének része volt, és hogy én soha, soha nem voltam elveszett bárány. Majd elmondtam neki, hogy már öt éves koromban adtam át a szívemet Jézus Krisztusnak, és azóta sem tudok olyan időről, amikor ne tartoztam volna Hozzá.

A tiszt szeme komoly lett, s könnyek jelentek meg benne.

- Hát így kellene tenni mindenkinek, édes kislányom - mondta hal-
kan. - Mennyivel jobb gyermekként Jézusra találni, mint úgy, ahogy én,
botladozva, mindig keresve a Pásztort...

Aztán behunyta a szemét, és suttogva hozzátette:

- De ma este , azt hiszem, nem keresem tovább... inkább hagyom, hogy Ő találjon meg engem.

Azon az estén mély öröm töltötte be a bibliakört. Az Úr engem használt fel, hogy egy embert odavezessen Önmagához. Életemben először történt ilyen - és nem azért, amit mondtam, hanem a bennem lakozó Szentlélek miatt. Ez volt az a titok, amit egész életemben magamban hordoztam, és sohasem feledkeztem meg róla, miközben bejártam a világot, mint az Úr vándora.

CORRIE TEN BOOM: ISTENNEL MINDENEN ÁT

Unokáimnak szoktam énekelni:

*„Halld egy bárányt ismerek,
Szót fogadni nem szeret.
Pásztorától elfutott,
Rossz utakra így jutott.
Halld, halld, halld, a bárány én vagyok,
Halld, halld, halld, a bárány én vagyok,
Ám de Jézus megtalált s el nem hagyott!”*

SCHAUERMANN M. HENRIKNÉ

Másokat szolgálni

*„Gyermekeim, ne szóval szeressünk,
ne is nyelvvel, hanem cselekedettel és igazsággal.” 1. János 3:18*

Élelmiszerek csomagolásában és szétosztásában segíték közösségünk rászorulóí részére. Üzletek, pékségek, valamint éttermek félretesznek élelmiszereket, amelyeket az önkéntesek naponta összegyűjtenek, és a város 19 elosztópontjára szállítanak. Ezen programon keresztül a városunkban élő éhezők feltétel nélkül kaphatnak tápláló ételeket. Az önkéntesek egy élelmiszercsomagot vihetnek saját családjuk vagy szomszédjuk számára is.

Az év elején a férjem egy nagy műtéten esett át, ezért abbahagytam az önkénteskedést, hogy el tudjam látni. Tudtam, hogy hiányozni fog a barátaimmal való heti találkozás, de hiányozni fog az ételmisszerzősöm is, ami nagy segítség volt fix jövedelmünk miatt. Meglepődtem és hálás voltam, amikor Jane, egy másik önkéntes, heti rendszerességgel hozott nekünk egy doboz ételmisszert, amíg a férjem lábadozott. Kedvessége ráébresztett arra, hogy milyen fontos valójában ez a program.

Egyikünk élete sem könnyű, de mindannyian könnyíthetünk egy másik embertársunk terhén. A mai olvasmány arra emlékeztet, hogy „*az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett*” (Efézus 2:10). Isten megadja nekünk azt a kiváltságot, hogy egymást szolgáljuk, és megmutassuk Krisztus szeretetét.

Drága Istenünk, nyisd meg szemünket, hogy meglássuk a lehetőségeket mások szolgálatára. Ámen.

Isten nagylelkűsége arra ösztönöz, hogy másokat szolgáljak.

ELIZABETH ERLANDSON (NEBRASKA, USA)
CSENDES PERCEK

Reformáció – avagy az elmaradhatatlan felülvizsgálat

*„Megrepedt nádszálat nem tör el, füstölő mécsest nem olt ki...”
Máté evangéliuma 12:20/a*

Eddigi életem folyamán egyszer már megadatott az a lehetőség, hogy egészen új autót vásároljak – egy családi egyterűt, amolyan „személyszállító kisteherautót”. Igazán különleges érzés volt egy olyan kocsiba beszállni, amivel én megyek először, mint tulajdonos – pedig 40 éves voltam abban az évben...

A vásárlásnak viszont voltak kötött feltételei, s ezek között az is szerepelt, hogy az autót kötelező szervizbe hordani. Gondoltam magamban: elég vicces lenne, ha a használt autóm után éppen az újat kellene szervizelni – de azért betartottam a kötelező előírást, s vittem hűséggel. Nem volt soha semmi gond vele, csak a kötelező dolgokat kellett elvégezni. De azokat rendszeresen! Mert a nagyobb bajokat, a súlyosabb problémákat a rendszeres felülvizsgálat segíthet megelőzni! Nem mondom, hogy ez minden esetben megállja a helyét, de azt merem állítani, hogy sokkal

kisebbségi az esélye a váratlan meghibásodásnak, ha rendszeresen szakember vizsgálja át a járművet.

Pont ugyanígy van az egészségünkkel, különféle gépekkel, berendezésekkel, rendszerekkel is. És ez lenne a legjobb az Egyháznak is – a rendszeres felülvizsgálat!

Mert nem biztos, hogy mindig nagy a baj; van olyan, hogy csak a kötelező dolgokat kell megtenni a zavartalan, üzembiztos működéshez, de ha azokat elmulasztjuk, nem szabad csodálkozni a komolyabb hibák megjelenésén!

500 évvel ezelőttig az Egyház működésében nem sok gondot fordítottak a rendszeres felülvizsgálatra. Megvoltak ennek a történelmi, a rendszer működésében rejlő okai – és az alapfeltevésünk egyáltalán nem lehet a szándékolt hanyagság! Sokkal inkább azt vélem, hogy úgy működött az intézményes egyház, mint sokszor a mai ember: amíg megy, amíg nem füstöl nagyon, amíg nem fáj napokon keresztül, addig olyan nagy baj biztosan nincs, ha meg van, akkor hátha elmúlik. (A férfiak tudják, miről beszélek...) Ezzel a módszerrel csak az a baj, hogy „túltolja”, túlhordja a bajokat, s már akkor sem mer orvoshoz fordulni, amikor észreveszi, hogy segítség kell.

Éppen ezért tartom csodának – csoda=Istennek a javunkra történő beavatkozása –, hogy voltak olyanok, akik észrevették, és szóvá is tették a felülvizsgálat időszerű voltát! Persze, soha nincs könnyű dolga annak, aki szólásra nyitja a száját, mert egy nagy rendszerben igen gyakran azt tartják „hibás alkatrésznek”, aki máshogy látja a dolgokat. Csodálom azt a bátorságot, amivel a Szentlélek Isten hozzányúlt a repedező nádszálhoz, az Ő Egyházához – mert látta, mert tudta, hogy ez az érintés, ez a „nagyszerviz” nem fogja összetörni azt! Sőt, épp ellenkezőleg: segít, hogy a füstölő mécses ne füstöljön, kormoljon, fullasszon, hanem újra fényt adjon, ezzel pedig utat mutasson – ahogyan arra hívatott is az Egyház a maga mécses-fényével ebben a világban!

A reformáció nem emberi szándék miatt történt – végképpen nem jó vagy rossz emberi szándék miatt! Reformáció azért történt, és azért történik folyamatosan, mert a helyes működéshez elengedhetetlen a rendszeres felülvizsgálat! És ehhez a gépkönyv nem más, mint Isten kijelentett Igéje, a Szentírás!

Isten akarata nem változik – de a világ, amiben azt meg kell cselekednie minden kor keresztyén emberének, az emberi közösség,

kulturális meghatározottság, az ideológiai összetevők folyamatos változásban vannak. Lehetetlen, hogy egy folyamatosan változó világban épp az Egyház maradjon változatlan – mert akkor hamar elavulttá válik. Ugyanakkor lehetetlen az is, hogy a világ változása közepette megváltozzon Isten üdvözítő jó szándéka az emberekre nézve! Ezt a kettőt pedig lehetetlen összehangolni, ha időről-időre nem vizsgáljuk meg, hogyan mondjuk el, hogyan tegyük hallhatóvá, hogyan tegyük elérhetővé az üdvösség örömhírét! A motor ugyanaz marad, de a szűrők, a kenést biztosító anyagok, a tömítések, a fékerőt adó tárcsák és betétek, az úton maradást biztosító, időjárásnak, évszaknak megfelelő abroncsok bizony, újra és újra vizsgálat tárgyát kell, hogy képezzék!

A reformáció nem azt jelenti, hogy valami újat kell kitalálni, valami olyat mondani, amit eddig még soha senki nem mondott, nem hallott! A reformáció azt jelenti, hogy ugyanazt mondom, amit ezredévek óta üzen az Isten – csak úgy, hogy az a mai embert kíváncsivá tegye, hogy elgondolkottassa, hogy szíven találja, hogy a mai nyelven, a mai körülmények között érthető legyen azoknak, akiket Isten szeretne egy alapos nagyszervíz után közúti forgalomba bocsátani.

NAGY JÓZSEF - NYÍREGYHÁZA-ÖRÖKÖSFÖLDI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LELKIPÁSZTORA -
VALAMIKELL.HU

Wittenberg

Október utolsó napja már.
A látóhatár
fénylő napkeltet ígér:
„Az igaz ember hitből él...”

Az a korszakváltó hajnal
megajándékozta a világot:
Szöveget és kalapácsot
adott egy szerzetes kezébe.
...Amíg a vártemplomhoz ér:
„az igaz ember pedig hitből él...”
– suttogja, még csak önmagának,

de az egész világnak
szól attól kezdve az üzenet,
a kapura kiszögeezett hitvallása sok éjszakának...
A kinyitott szent Bibliának
fölismert igazsága beszél:
„Az igaz ember hitből él!”

...mert fújt a Szél
azon a kora reggelen,
nem maradt többé rejtelem,
hogy Isten szereti a világot
önmaga adott váltságot érte
Fia halála által!
S mert Ő mindent megfizetett,
azért nem lehet elvesztett,
senki, aki hisz Benne!
Hisz, szeret és remél...
„Az igaz ember hitből él!”

LUKÁTSI VILMA

Beszélgetés Istennel

„Ha félek is, benned bízom!” Zsoltár 56:4

Gyermekkoromban, amikor éjszaka egyedül voltam a sötét hálószobámban, úgy képzeltem el az álmaim ijesztő jeleneteit, mintha egy film játszódna le a szobaajtómon. Addig ismételtettem a Zsolt 56,4 versét: *„Ha félek is, benned bízom!”*, amíg el nem aludtam. Nem tudtam, mit jelent Istenben bízni, de számomra elég volt, hogy menedéket találjak ezekben a szavakban.

Több mint 50 évvel később már sokkal több szentírási helyet ismerek, amely Isten jelenlétéről és gondviseléséről biztosít. De az igazság az, hogy néha még mindig felébredek a sötétben, és a „mi lenne, ha” kérdés félelemmel tölt el. Ilyenkor ugyanazt az igeverset imádkozom, amit gyerekkoromban megjegyeztem.

A zsoltáros azt tanítja nekünk, hogy a bizalom a félelem ellenszere. Amikor bízom Istenben, nem kell kitalálnom a dolgokat, megoldanom azokat a „mi van, ha” kérdéseket, vagy ismernem az ismeretlent. Nem tu-

dom, hogyan fognak alakulni az ügyeim. Amikor azonban bízom, megnyugodhatok Isten jelenlétében, még ha csak néhány percre is. Nem kell félnem, mert Isten soha nem hagy el engem.

Istenünk, amikor félünk, megnyugodhatunk a jelenlétedben, és tudhatjuk, hogy mindig velünk vagy. Ámen.

Az Istenbe vetett bizalom le tudja csillapítani félelmeimet.

LINDA COGGIN (BRIT COLUMBIA, KANADA)

CSENDES PERCEK

Jézus az igazi pásztor

A világ legnagyobb pásztori áldozatát az Úr Jézus a golgotai kereszten hozta meg, amikor elképzelhetetlen szenvedések között adta életét értünk, a nyájáért. Feltámadásával viszont nekünk is biztosította az örök életet. Ha ezt az ingyen felkínált, de nagy áron megszerzett ajándékot elfogadjuk, ez az örök élet már itt e földön is elkezdődhet számunkra. Vele járhatjuk utunkat, ő akar vezetni bennünket életünk napfényes és árnyas szakaszaiban, az ő vigasztalását élvezhetjük az elkerülhetetlen völgyekben, krízisekben. Ezeket a gondolatokat csodálatosan fogalmazza meg Pál apostol a Zsidókhoz írt levél 13. rész 20-22. versében: „A békeesség Istene pedig, aki az örök szövetség vére által kihozta a halottak közül a mi urunkat, Jézust, a juhok nagy pásztorát, tegyen képessé titeket minden jóra, akarátának teljesítésére, és munkálja bennünk azt, ami kedves öelötte, Jézus Krisztus által, akinek dicsőség örökkön örökké. Ámen.”

A mi pásztori feladataink

Isten az embert közösségi létformára teremtette. Az emberi lét különböző szintű közösségek keretei között folyik. Nagy próbatételt jelent az, ha az embernek magányosan kell járnia útját. Minden emberi közösségnek pásztorra van szüksége, hogy az harmonikusan működjön. Ilyen közösségek a házaspár, a család, a település, a nemzet, az Eu, a gyülekezet, püspöki kerület, egyházak, stb. Ha nagy Pásztorunk példáját követjük valószínű, hogy nekünk is fel kell vállalnunk ezen közösségek valame-

lyikében pásztori feladatokat. A szülőknek a családon belül, bizonyára nem ruházhatják másra ezt a sokszor nehéz, de nélkülözhetetlen „pásztorokodást”. Steinbach püspöktől hallottam egy TV interjúban, hogy a legkisebb gyülekezet a család. A tőlünk elvárt pásztori feladatokat a Máté 11:29-30-ban található módon tudjuk jól elvégezni: *„Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek, mert az én igám boldogító, és az én terhem könnyű.”*

Vannak „főhivatású” pásztorok: ilyenek a lelkészek, püspökök, polgármesterek, miniszterelnökök, pedagógusok, stb. De vannak természetes pásztori funkciók: családfők, házastársak, presbiterek, bibliakör vezetők, ifjúsági vezetők, gyermekcsoport vezetők, és általában a mások iránt a felelősséget felvállaló emberek. Ezeken a területeken mindazok a feladatok megjelennek, amikről a 23. Zsoltár is beszél: terelgetés, vigasztalás, jobbító szándékú figyelmeztetés, imában hordozás.

Adjon az Úr szemeket, hogy felismerjük a ránk váró pásztori feladatokat, és a nagy Pásztorral való élő kapcsolatban fel is vállaljuk azokat, ahogy előbb idéztük, a Máté 11:29-ben leírt tulajdonságokkal.

Befejezésül azonban még egy gondolatot szeretnék megemlíteni, amit úgy gondolom, hogy nem szabad figyelmen kívül hagyni.

Jézus Krisztus a jóságos pásztori szolgálatát nem erőlteti ránk. A mi szabadságunk, de felelősségünk is, hogy csatlakozunk-e a nyájához, vagy a magunk útját járjuk.

Tudnunk kell azonban, hogy Jézus jó pásztori szolgálata, és a rendelkezésünkre álló kegyelmi idő nem korlátlan. Egyszer mindenki számára eljön a végső számadás időpontja. Lehet, hogy ez már sokkal hamarabb eljön, mint ahogy azt gondolnánk, és itt nem csak az Úr Jézus visszajövetelére gondolok. A Máté 25:31-33 arról beszél, amikor Jézus pásztori szerepe megváltozik. Isten igazságos törvénye szerint szétválasztja a juhokat a kecskéktől. Nagyon drámai különbség van az egyik és a másik oldalon állók között. Az egyik csoport a megígért, elkészített országot és az örök életet nyeri el, a másik csoport pedig az örök büntetést.

Még van lehetőségünk a választásra, hogy melyik csoportba tartozunk. Hozzuk meg ezt a döntést, mert a pásztorral járni már itt a földön is érdemes. És a végső számadásnál ő fogja kipótolni hiányosságainkat, hogy Isten igazságos elvárásainak megfelelhessünk.

Október a látás hónapja

A megelőző szeptemberhez és a közelgő novemberhez képest október sokkal inkább tele van megemlékezésekkel, ünnepekkel. Fájdalommal emlékezünk a hónap elején az eltiport szabadságharcunkra és annak vértanúira és a hónap végén saját elhunytainkra. Ünnepejük ugyanakkor a szovjet diktatúra elleni forradalmunkat és a reformáció lelki-szellemi forradalmát. Egyszer már rácsodálkoztam arra is, mennyi mindennek van ilyenkor „világnapja”.

Viszont egy hirdetés kapcsán most jött velem szembe először, hogy október a látásnak – vagyis a szemünk egészségének is a hónapja: „Ez a kampány azért indult, hogy mindenki számára elérhető legyen a tiszta, éleslátás élménye. Két évtized alatt milliókhoz jutott el az üzenet, és mára az egyik legnagyobb hazai

egészségmegőrző kezdeményezéssé vált. Szeretnénk felhívni a figyelmet a szem egészségére, és ösztönözni mindenkit a rendszeres látásellenőrzésre és -vizsgálatra! Szeretnénk, ha minél több emberhez eljutna az üzenet: az éleslátás megőrizhető, ha időben figyelünk rá.” Na ez jó, ez fontos dolog!

És kifejezetten biblikus is, a Szentírásban rengetegszer előfordul az ember látásproblémájának témája. Jézus diagnózisa pedig – vak vezet világtalant – elég siralmas ránk nézve. Van viszont terápiás javaslata is: *„Képmutató, előbb vedd ki a gerendát a saját szemedből, és akkor jól fogsz látni ahhoz, hogy kivehesd a szálkát testvéred szeméből.”* (Lukács evangéliuma 6,24)

Igen, itt éppen az ítélezésről van szó. Ítélezni pedig nem szép dolog, ez általános emberi vélemény. Csakhogy életünk során számtalanszor adódnak olyan helyzetek, alkalmak, amikor igenis ítéletet kell alkotnunk, véleményt kell formálnunk, és ezeknek alapján kell döntést hoznunk. „Látunk” valahogyan, helyzeteket, embereket, önmagunkat, s ezek alapján érzünk, szólunk és cselekszünk.

Jézus pedig nem finomkodik, egészen brutális és groteszk képet használ – gerenda a szemben... Akinek gerenda van a szemében, örüljön, hogy él! De nem, ez a gerendás okoskodik, látni igyekszik, meg is van győződve arról, hogy jól lát, és így fordul a másikhöz.

Mi ez a gerenda? Mindazok a dolgok bennünk, amik a lelkünk mélyén gerenda nagyságúra nőttek, sokszor észrevétlen. Amik már oly hatalmasok, hogy csak ezeken keresztül vagyunk képesek látni mindent és mindenkit. Torzan. A saját igazaink, önigazságunk. Az akaratosságunk, indulataink, jellemhibáink, habitusunk. A mély sértettségeink és haragjaink, fájdalmas csalódásaink és nyalogatott sebeink. A saját bűneink, a bűnös – mert Isten nélkül látó voltunk. És a hatalmasra nőtt gerendáinkon keresztül ítélkezünk egymás felett, így látunk a családban, utca- és lakóközösségben, városunkban, gyülekezetben, egyházunkban, sőt ebben a kis hazában is.

E „gerendákkal” a szívünkben és szemünkben járunk végig az életben, s közben szent meggyőződésünk, hogy semmi bajunk. Hogy úgy vagyunk jól, ahogy vagyunk, hogy vitathatatlanul igazunk van, jól látunk, jól ítélünk. Mindig csak kizárólag a másikat, egymást. Persze, egy kis önkritika ebben-abbban, az kell. „Nekem tényleg van önkritikám, de...” – mondogatjuk. S közben nem látjuk, hogy saját bűntől, emberi természet-től megromlott látásunk úgy beteg, ahogy van.

Jézus beszél a megoldásról is: Vedd ki! Előbb! Mielőtt a másokra néznél vagy egyáltalán gondolnál, nemhogy szólnál vagy nyúlnál – vedd ki! De hogyan képes valaki, aki egy gerendától vak még önmaga meglátására is, hogy meglássa és kivegye ezt a gerendát? Nincs más, mint kimondani a jerikói vak Bartimeus kérését: Uram, hogy lássak!! Rá kell ébredni a saját vakságunkra, torz látásunkra és minden bennünk hordozott haragot, önigazságot, fájdalmat és ítéletet túlharsogva kiáltani a jerikói vakokkal: Uram, Dávid Fia, könyörülj rajtunk! Hogy lássunk! Önmagunkat és egymást is úgy, ahogyan Te, kegyelmes Édesatyánk, látsz minket.

NÉMETHNÉ SZ. TÓTH ILDIKÓ - MEGVANIRVA.HU

Szórd szét!

Szórd szét, amit ISTEN adott,
a mennyei vetőmagot,
az életet adó Igét,
s köszönd meg, hogy mindez tiéd!?

FÜLE LAJOS

Fohász a mélyből...

Uram! Én most oly szegény vagyok:
levert, fáradt, bágyadt és beteg.
Jövőm árnyai szörnyű nagyok,
s a múltam is előttem lebeg.

Fond körül áldó két kezeddél
magányos, megfáradt szívem:
háborgó lelkem rejtse el szent sebedbe,
mert békén, bizton csak Tenálad pihen.

FÜLE LAJOS

Az imaidő kérdése

Életünkben sokszor törekszünk a munka-magánélet egyensúlyának megteremtésére, viszont ez nem mindig lehetséges. Talán nem is érdemes egy állandóegyensúlyban gondolkodnunk, hiszen maga Jézus sem így élte az életét. Voltak nagyon intenzív időszakok, amikor sok ember vette körül, sok mindenkit meggyógyított, de voltak olyan időszakok, amikor bár még sok mindent tehetett volna másokért, de úgy döntött, hogy egyedül akart maradni az Atyával.

Nem elég arra várnunk, hogy egyszer majd a béke szigetére érkezünk - bármilyen jó is lenne -, hiszen a mindennapok sűrűjében is van lehetőségünk átélni a békét.

A békesség tere adott: bennünk van. Már csak időt kell adni magunknak arra, hogy ebben a békességben együtt legyünk a mi mennyei Atyánkkal.

Sokan vágnak arra, hogy rendszeres imaéletük legyen, de ez egy imarend kialakítása nélkül többnyire csak fellángolás marad. Az igaz, hogy minden embernek megvan a maga ritmusa a lelki élet terén is, és ami másoknak működik, lehet, hogy számunkra az adott életszakaszban nem vonzó, de saját magunk számára fontos, hogy kijelöljük az adott időkeret a napunkban és a hetünkben az imádságra.

Ahogy az életünk szerepeiben is akkor tudunk kiteljesedni, hogyha szerepeink dinamikusan változnak, úgy az imaéletnek is megvan a maga dinamikája az emberi élet különböző szakaszaiban. A lelki életben is más-

hol tarthat valaki húszévesen, negyvenévesen vagy hatvanévesen. Más formája lehet imáinknak fiatalon, mint idősen, ill. más témákat viszünk Isten elé. A rendszeres imaélet vágya akár évtizedekig elkísérhet bennünket, de ha egyszer tetté, cselekvéssorozattá válik, az lesz az érzésünk, hogy bárcsak előbb jöttem volna rá az imaélet titkára.

SIBA BALÁZS: HÉTFŐTŐL SZOMBATIG

Mindenkor örüljetek, szüntelen imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.

I. Tesszalonika 5:15-18

Áldjon Isten minden jóval téged...

Áldjon Isten minden jóval téged
hajnalodban madárhanggal jöjjön hozzád,
ébredésedben friss erővel,
s az új nap kitáruló szép reményével
töltse be szívedet

Áldjon Isten minden jóval téged
néhány útra indító kedves szóval jöjjön hozzád,
döntéseidben bátorsággal,
s napi munkádban a tevékeny szeretet örömeivel
töltse be szívedet

Áldjon Isten minden jóval téged
fáradságodban felüdítő pillanatokkal jöjjön hozzád,
találkozásaidban nyitottsággal,
s amikor hazatérsz családotd körébe, az otthonosság békéjével
töltse be szívedet

Áldjon Isten minden jóval téged
hétköznapi apró jelekkel jöjjön hozzád,
lelkesítő igaz szavakban,
megújuló erős reménységgel
s őrizzen meg mindazok számára, akiknek fontos, hogy vagy
így töltse be szívedet
az Élet örömeivel

VARGA GYÖNGYI: REMÉNY S ÉG

Ima különös szükség idején

Uram, Istenem, nagy nyomorúságba került életem.
Gondjaim agyonnyomnak, nem tudom, hol a kiút.
Uram, légy hozzám irgalmas, és segíts,
adj nekem erőt, hogy hordozni tudjam, amit rendelsz nekem.
Ne engedd, hogy a félelem uralkodjon rajtam!
Gondoskodj atyai az enyéimről,
különösen a feleségemről és a gyerekeimről.
Védd őket erős karoddal,
óvd meg őket minden bajtól és minden veszedelemtől!
Irgalmas Isten,
bocsáss meg nekem mindent,
amit ellened és embertársaim ellen vétettem!
Rábízom magam kegyelmedre,
és életemet egészen kezedbe helyezem.
Tégy velem tetszésed szerint, ahogy azt te jónak látod.
Akár élek, akár halok, veled vagyok, és te velem, Istenem.
Uram, várom a te üdvösséged és a te országod.
Ámen

DIETRICH BONHOEFFER: JÖJJ VELEM!

Felsőbb bölcsesség

*„Bölcsesség költözik szívedbe, és az ismeret gyönyörködteti lelked.
Megfontolás öröklik feletted, értelem oltalmaz téged.” Példabeszéd 2,10-11*

Az autómban az üzemanyagszint-mérő nem működött rendesen. A mutató ide-oda ugrált. Néha üresnek mutatta a tartályt, pedig tudtam, hogy nem mentem vele csak 40 km-t az előző tankolás óta. Nem volt semmilyen szivárgás, egyszerűen csak meghibásodott a mérő. Bár tudtam, hogy a mutatóval van a baj, annyira hozzászoktam, hogy rá hagyatkozok, hogy ez a helyzet teljesen összezavart és aggodalommal töltött el. Egy eszköz, amitől addig függtem, nem volt többé megbízható. Végül elvittem egy szerelőhöz, aki felismerte a problémát, és kijavította a hibát.

Ez a tapasztalat ráébresztett, hogy míg a földi mércék és jelzések félrevezető és pontatlan értéket adhatnak, Isten ígéje sosem teszi ezt. Mikor összezavarodunk vagy kiábrándulunk a világ bölcsességéből, Isten ígé-

jében segítségre lelünk, és rábízhatjuk magunkat az ő felülmúlhatatlan bölcsességére, imádságban kérve az ő vezetését.

Ahogy én is végül elvittem az autót egy hozzáértő autószerelőhöz, hogy segítsen a dologban, fontos, hogy mindenható Istenünktől kérjünk bölcsességet és útmutatást, és legyünk készek meghallani a válaszát, bármilyen formában jön is.

Szerető Istenünk, segíts mindig a te bölcsességedet keresni először és mindenek fölött! Ámen.

Isten bölcsességében teljesen megbízhatunk.

APRIL BOGERT (NEW YORK, USA)
CSENDES PERCEK

***Az Istenre figyelő csendben olyan
tudás birtokába juthatunk, amit
nem lehet könyvekből megtanulni.
Ettől csendesebbé és alázatosabbá
válunk, mert a bölcsességet
nem magunkért,
hanem másokért kapjuk.***

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, ez a hírlevél is olvasható ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot
a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi
Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét,
ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Külföldről utaláshoz:

HU37 1040 2427 5048 5348 5453 1009 | OKHBHUHB

Aratási bálaünnep

*Adjunk hálát,
hálát az Úrnak,
Mert Ő kegyelmes,
és örökké tart az Ő jósága,
Végtelen jósága,
végtelen jósága!*

Dicséretetek 3. ének

